

KINH ĐẠI THỪA MẬT NGHIÊM

QUYỂN HẠ

Phẩm 7: CẢNH GIỚI NGÃ, THỨC

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Kim Cang Tạng, xem khắp mười phương, rồi từ hạt ngọc trên búi tóc, phóng ra luồng ánh sáng lớn, chiếu các thế giới và cung trời Tha hóa tự tại, cùng với các chúng Phật tử ở trong cõi Mật nghiêm xong liền bảo Bồ-tát Nhất Thiết Phật Pháp Như Thật Kiến:

–Này Nhân chủ! Trong núi Tuyết sơn có một con ác thú tên là Năng hại. Nó có trăm ngàn lối biến hóa để lừa bắt các thú. Khi nào thích ăn, nó liền giết để ăn thịt. Nếu gặp những con thú mạnh, có tên là Năng, nó liền cất tiếng gọi: “Này con!” rồi giết mà ăn thịt. Hoặc lúc thấy những con thú có sừng, nó liền hiện ra thú có sừng giống hệt đến gần để làm thân, khiến cho con vật ấy không sợ, rồi lừa giết để ăn thịt. Nếu thấy trâu, dê... vô số các thú nó liền hiện hình giống như chúng rồi tự ý mà giết hại.

Này Nhân chủ! Con Năng hại ấy, hiện ra các thứ thân hình, để giết hại các loại thú. Tất cả ngoại đạo cũng như vậy. Đối với A-lại-da, sinh ra các ngã kiến, dính mắc vào ngã tướng, giống như ác thú biến ra vô số hình. Cũng như có rất nhiều kẻ tự tạo đủ loại chấp ngã mà mỗi mỗi đều sai khác, cho đến rất là nhỏ, giống như vi trần.

Này Nhân chủ! Việc chấp ngã này, nương vào đâu mà trụ? Không trụ nơi khác, mà chỉ trụ nơi thức tự tại? Những người chấp ngã nói rằng, ngã cùng với ý, căn, cảnh hòa hợp để có thức sinh ra, ngã vốn không có, như hoa và áo mà hợp lại, liền có mùi thơm; nếu khi chưa hòa hợp, thì áo vốn không có mùi thơm. Cho nên biết rằng: Chỉ có thức tâm và tâm pháp. Nếu lìa thức tâm, tâm sở pháp; liền không có ngã. Như trái cây để trong hủ, như đèn chiếu trong bình, như cỏ Y-thi-ca-văn-xà. Nếu muốn có được, chỉ nhờ nhân duyên sinh tâm, tâm pháp; nhưng trong đó, không có ngã, cũng không có sinh, một tướng vi diệu xưa nay vắng lặng. Đó là cảnh giới tự chứng, mà bậc thắng quán hạnh giác ngộ. Như con ác thú kia, đã giết hại và làm thương tổn nhiều sinh vật. Các ngoại đạo cũng giống như vậy, ở thế gian họ nuôi dưỡng, làm tăng trưởng ác kiến, không biết đến pháp trí, lại cưỡng ép phân biệt, cho là có, là không, hoặc một, hoặc nhiều lần làm luận về ngã hay ngã sở.

Vì sao? Vì do không giác ngộ tánh duy thức vậy, chỉ khát khao nghĩ đến tuệ đang qua lại, chạy nhảy, sống chết, lưu chuyển; lại xa lìa chư Phật, Bồ-tát, bạn lành, chống đối lại với giải thoát, chánh tuệ dao động, không thể tu giữ tám chi Thánh đạo; đối với ba thừa, cho đến Nhất thừa, hoàn toàn không thể chứng đắc. Do khởi lên sự dính mắc, nên không thấy được Thánh đế, đối với danh từ Mật nghiêm, còn không thể nghe được, huống chi nơi đó, mà có thể đến được.

Này Nhân chủ! Các bậc có định sâu dày đối với thức này, đều trừ sạch ngã kiến. Vậy người và các Đại Bồ-tát, cũng nên làm như vậy. Tự mình đã không siêng tu, lại còn nói cho người khác nghe nữa, khiến cho họ mau nhập vào cõi Mật nghiêm của Phật.

Phẩm 8: A-LAI-DA CHÍNH LÀ MẬT NGHIÊM

*Bấy giờ, Kim Cang Tạng
Làm rõ tạng thức này
Chính là nghĩa Mật nghiêm
Bền bảo Như Thật Kiến:
Như nam châm hút sắt
Thường hay tự chuyển động
Như định tánh xe uẩn
Chuyển động do tập khí
Cỏ, cây, đất và tre..
Nhờ dây buộc thành nhà
Hòa hợp nên thấy được
Thân uẩn cũng như vậy
Khởi thi, nam châm, sắt
Chuyển động như hữu tình!
Tất cả đều như vậy
Đó là uẩn vô ngã.
Khi Bồ-tát Bảo Thủ
Thưa với vua Chúng Sắc:
Nay vua nên thưa hỏi
Bậc định Kim Cang Tạng.
Tất cả các thế gian
Với các thức có được
Không hiểu là nơi giác
Xa lìa lời nói đúng
Tương ứng, không tương ứng
Danh tự của hai thứ
Mà thế gian sở hữu
Tự tánh làm sao trụ?
Các Phật tử hội này
Chuyên lòng, đều muốn nghe
Vua Chúng Sắc tối thắng
Liên theo nghĩa mà hỏi
Danh tương và cảnh giới...
Tất cả pháp thế gian
Đều chỉ là phân biệt
Hay là là phân biệt?
Đã lập danh như vậy
Danh ấy nương đâu trụ?
Kim Cang Tạng nghe xong.
Liên bảo vua Chúng Sắc:
Tất cả chỉ có danh
Cũng do tưởng lập ra
Từ năng thuyên đã khác
Nên sở thuyên không có*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bốn uẩn chỉ tên gọi
Cho nên nói là danh
Như tên Ma-nạp-bà
Có tên không có thể.
Chư Phật và Phật tử
Nói danh chỉ tại tướng
Lìa tướng mà có danh
Không thể có phân biệt
Cho nên nương nơi tướng
Phân biệt có các danh
Như chưa biết sừng thỏ
Giả danh không thể được
Với tướng vốn không có
Kẻ ngu vọng phân biệt,
Thế gian cũng như vậy
Lìa tướng, không có tên
Bình, áo và xe cộ
Do tên gọi, phân biệt
Sắc tướng tuy nói được
Thể tánh vốn không có
Các sắc pháp thế gian
Ngoài tướng, chẳng có gì
Chỉ dựa tướng đặt tên
Tên ấy cũng không thật
Vua nên xem thế pháp
Lìa danh vốn không có
Bởi dùng tâm phân biệt
Mới sinh ra dính mắc
Nếu lìa sự phân biệt
Dính mắc liền không sinh
Không sinh là chuyển y
Chứng được pháp vô tận.
Cho nên, này Đại vương!
Thường phải nên quán tướng
Chỉ là tâm phân biệt
Lìa nó liền có không
Hình tướng thể tăng trưởng
Tan mất chất và thân
Các tên gọi như vậy
Đều là tướng của sắc
Danh tướng và phân biệt
Thể tánh vốn không khác
Tùy theo cách thế tục
Mà đặt tên khác nhau
Nếu xa lìa danh tự

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mà cầu nơi vật thể
Quá khứ và vị lai
Thấy đều không thể được
Do các thứ chuyển biến
Không có pháp sở tri
Sở tri chỉ là danh
Thế gian đều như vậy
Gọi là pháp phân biệt
Pháp không xứng với danh
Tánh các pháp như vậy
Không trụ nơi phân biệt
Vì pháp chỉ có danh
Nên tướng không thật thể
Tướng không, danh cũng không
Nơi nào có phân biệt?
Nếu được không phân biệt
Thân tâm mãi vắng lặng.
Như lửa đốt củi xong
Cuối cùng chẳng còn cháy
Ví như người gánh vác
Gọi là kẻ gánh vác
Tùy theo gánh vật gì
Tướng người gánh sai khác
Danh như vật được gánh
Phân biệt danh: Người gánh.
Vì danh có rất nhiều
Phân biệt không giống nhau
Như thấy thú là người
Thấy người cho là thú
Phân biệt người và thú
Đó chỉ ở tên gọi
Trong các đại hòa hợp
Phân biệt cho là sắc
Nếu lìa khỏi các đại
Thể hoàn toàn không có
Như đức nương nơi bình
Bình nương danh cũng vậy
Bỏ danh mà lấy bình
Bình hoàn toàn không có
Bình không trụ thể bình
Danh nào trụ nơi danh!
Hợp hai sinh phân biệt
Lượng danh cũng chẳng có
Trụ nơi định như vậy
Tâm đó không lay động

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ví như vàng và đá
Tướng xưa nay không nước
Nếu hòa hợp với lửa
Liên có nước lưu động
Tạng thức cũng như vậy
Thế chẳng lưu chuyển pháp
Cùng các thức tương ứng
Nên cùng pháp lưu chuyển.
Như sắc do nam châm
Bị hút nên di chuyển
Cả hai không hề nghĩ
Như thế sẽ hiểu nhau
Lại-da cùng bảy thức
Nên biết, cũng như vậy
Tập khí trói bắt đi
Không người, mà như có
Đầy khắp thân hữu tình
Đến các nơi hiểm trở
Như sắc gặp nam châm
Hút nhau không tự biết.
Hoặc xa lìa hiểm trở
Được an trụ các Địa
Sức thần thông tự tại
Như huyễn Thủ-lăng-nghiêm
Cho đến Đà-la-ni
Thứ gì cũng thành tựu
Khen thật công đức Phật
Rồi lễ Phật cúng dường
Hoặc hiện vô lượng thân
Một thân vô lượng tay
Vai đầu miệng và lưỡi
Đều trở thành vô lượng
Đi đến mười phương cõi
Cúng dường các Như Lai
Mưa hoa và y phục
Mũ đội và chuỗi ngọc
Các thứ báu trang nghiêm
Chứa cao như Tu-di..
Cúng dường Tát-bà-nhã (Nhất thiết trí)
Phật và các Phật tử
Hoặc làm cung điện quý
Như mây đủ các màu
Hóa hiện các Thiên nữ
Vui chơi ở trong đó
Ca nhạc đủ tiếng hay

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cúng dường các Đức Phật
Hoặc cùng Phật, Bồ-tát
Sự vui thường đủ cùng
Tất cả các ma oán
Tự tại mà hàng phục
Được trí Thánh tự giác
Dùng chánh định trang nghiêm
Đã chuyển với sở y
Liên thấy pháp vô ngã
Năm pháp, ba tự tánh
Cùng với tám loại thức
Có thể thành các minh
Trụ định, luôn cúng dường
Hoặc hiện thân to lớn
Hoặc hiện như hạt bụi
Vô số các sắc thân
Cúng dường các Đức Phật
Hoặc thân vào các cõi
Vào trong cõi hạt cải
Biển lớn dấu chân trâu
Dấu trâu hoặc là biển
Các hữu tình trong đó
Không bị sự bức não
Bình đẳng bày vật dụng
Như đất và nhật, nguyệt
Như nước và gió lửa
Như cõi quý nhạc hay
Rộng làm các lợi ích
Nuôi lớn các hữu tình
Các pháp không sinh diệt
Không đoạn, cũng không thường
Không một, cũng không khác
Không đến, cũng không đi
Đối đặt đủ thứ tên
Đó là tánh Biến kế.
Các pháp giống như huyễn
Như mộng và Càn thành
Quáng nắng, trăng trong nước
Vòng lửa với điện chớp
Trong đó vọng sở thủ
Đó là tánh Biến kế.
Đủ thứ tên nêu ra
Để gọi đủ thứ pháp
Với nó không thể được
Đó là tánh Biến kế.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả pháp thế gian
Không lìa nơi danh sắc
Nếu lìa nơi năng thuyên
Sở thuyên, không thể có
Tánh Biến kế như vậy
Ta nói là thế gian
Nhãn với sắc làm duyên
Ba nhân hòa hợp, khởi
Tiếng theo dùi trống phát
Mộng từ đất mọc ra
Cung điện và bình áo
Đâu chẳng nhờ duyên khởi
Hữu tình và các pháp
Đều do tánh nương người
Nếu pháp là vô lậu
Nghĩa ấy không thể bỏ.
Cảnh Thánh trí tự giác
Đó là tánh chân thật
Tướng các pháp sai biệt
Nói nó là tự tánh
Nếu lìa tự tánh môn
Các pháp không rõ ràng
Như các vật hòa hợp
Hiện làm hình ảo thuật
Các sắc tuy không đồng
Tánh đều không quyết định
Việc đời đều như vậy
Tất cả đều chẳng thật
Do vọng tình sở chấp
Biến kế nào có gì!
Ví như ngọc Ma-ni
Theo sắc mà tượng hiện
Thế gian cũng như vậy
Chỉ tùy phân biệt có
Thể dụng không nơi trụ
Đó là tánh Biến kế
Như hành Càn-thát-bà
Chẳng thành mà thấy giống
Cũng chẳng phải không nhân
Mà hay thấy như vậy.
Các thứ vật thế gian
Nên biết, cũng như vậy
Nhật nguyệt các cung điện
Các núi và Bảo sơn
Tướng khói mây chạm nhau

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chưa từng có tạp loạn
Không cộng, không ta, người
Thể tánh đều chẳng có
Chỉ là sở phân biệt
Tự tánh của biến kế
Các vật chẳng nhân sinh
Cũng chẳng không có nhân
Hoặc có, hoặc chẳng có
Đều do tình nắm giữ
Danh nương tiếng mà có
Cả hai, phân biệt sinh
Chánh trí và Như như
Xa lìa nơi phân biệt
Tâm như tiếng hiện rõ
Tướng là chỗ ý nương
Ý cùng nắm tâm sinh
Giống như sóng trên biển
Tập khí, không có đầu
Cảnh giới cũng như vậy
Tâm do tập khí sinh
Cảnh khiến tâm hoặc loạn
Nương tựa A-lại-da
Tất cả các chủng tử
Tâm hiện như cảnh giới
Nên nói là thế gian
Bấy thức, A-lại-da
Dần dần hỗ tương sinh
Tám loại thức như vậy
Không thường, cũng không đoạn
Tất cả các thế gian
Tựa như có sắp đặt
Các chúng sinh có chấp
Ngã, ba thứ hòa hợp
Phát sinh đủ thứ thức
Biết rõ nơi các cảnh
Hoặc có lời dối trá
Hoặc tạo nghiệp làm nhân
Được sinh nơi Phạm thiên
Trong ngoài các thế gian
Thế gian chẳng tác giả
Tạo nghiệp và vi trần
Chỉ là A-lại-da
Biến hiện tựa như cảnh.
Tạng thức chẳng duyên tạo
Tạng cũng chẳng tạo duyên

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các thức tuy lưu chuyển
Không có ba hòa hợp
Thể Lại-da thường trú
Cùng câu hữu các thức
Như bánh xe thủy tinh
Cũng như sao với trăng
Từ đó sinh tập khí
Tự tăng trưởng đổi mới
Lại tăng trưởng thêm ra
Thức khác cũng như vậy
Sinh tử chuyển như thế
Người ngộ, tâm không chuyển
Giống như lửa đốt cây
Dần dần mà chuyển dời
Cây này đã cháy xong
Lại cháy qua cây khác
Nương tựa A-lại-da
Tâm vô lậu cũng vậy
Trừ dần các hữu lậu
Chấm dứt pháp luân hồi.
Đó là hiện pháp lạc
Thành tựu Tam-ma-địa
Các Thánh từ đó sinh
Cõi này đến cõi khác
Ví như vàng rất đẹp
Tai mắt không thể thấy
Bậc trí khéo đào luyện
Mới trở thành vàng ròng
Tạng thức cũng như vậy
Bị tập khí đeo bám
Tam-ma-địa trừ sạch
Giác ngộ, thường thấy rõ.
Như dầu, sữa chưa trộn
Không thể có đề hồ
Cho nên các bậc Trí
Dầu sữa làm đề hồ.
Tạng thức cũng như vậy
Bị các thức bám che
Các bậc Định Mật nghiêm
Siêng quán mới đạt được
Mật nghiêm rất là sáng
Là diệu trí đặc thù
Phật tử siêng tu tập
Sinh vào trong cõi này
Cõi Sắc, cõi Vô sắc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không thức, Phi phi tưởng
Với họ thường siêng tu
Mới sinh đến cõi đó
Các Phật tử trong ấy
Chói sáng như trời, trăng
Tu hành được chánh định
Diễn thuyết đạo tương ưng
Chư Phật, cùng quán danh
Truyền cho ngôi vị đó
Pháp Như Lai đã chứng
Hễ thấy liền chuyển y
Ở đạo tràng Mật nghiêm
Ứng vật mà biến hóa
Tùy người ưa thích pháp
Trụ trên không diễn nói.
Bấy giờ, Kim Cang Tạng
Lại bảo đại chúng rằng
Lại-da từ vô thủy
Do hý luận huân tập
Bị các nghiệp trói buộc
Luân chuyển đến vô cùng
Cũng giống như biển cả
Gió làm nổi sóng lên
Mãi mãi sinh và diệt
Không đoạn cũng không thường
Do không ngộ tự tâm
Tùy thức hiện cảnh giới
Nếu hiểu rõ tự tâm
Như lửa đốt hết củi
Thông đạt với vô lậu
Mới gọi là Thánh nhân
Tạng thức biến các cảnh
Bao trùm cả thế gian
Ý chấp ngã, ngã sở
So nghĩ luôn lưu chuyển
Các loại thức sai khác
Chúng đều rõ tự cảnh
Tích tập nghiệp làm tâm
Rộng, chứa, nhóm, gọi ý
Hiểu rõ ràng gọi thức
Năm thức giữ lấy cảnh
Như mắt nhắm thấy hoa
Tùy thấy mà mê hoặc
Tựa như sắc trong tâm
Chẳng sắc, cho là sắc*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ví như ngọc Ma-ni
Ánh nhật, nguyệt chiếu sáng
Tùy đó mà ứng hiện
Hiện lộ ra từng loại
A-lại-da cũng vậy
Tạng thanh tịnh Như Lai
Hòa hợp nơi tập khí
Biến hiện khắp thế gian
Cùng vô lậu tương ứng
Mưa các pháp công đức
Ví như sữa biến khác
Thành dầu hay nước dầu
Tạng thức cũng như vậy
Biến tựa như các sắc
Như mắt nhắm thấy hoa
Hữu tình cũng như vậy
Tập khí ác lâu ngày
Trong mắt trụ tạng thức
Đối với các phi sắc
Thấy nó là các sắc
Giống như với quang năng!
Xa lìa sự có không
A-lại-da lại hiện
Nhân giả nương nhãn sắc
Sinh thức tựa như sắc
Như huyền ở trong mắt
Biến động giống hơi nắng
Sắc đề là tạng thức
Cùng sắc, tập, tương ứng
Thể biến tựa phi hữu
Kẻ ngu phân biệt đối
Nên mê say buông thả
Ngồi, nằm hay điên chạy
Bỗng khởi các sự nghiệp
Đều là Lại-da thức
Giống như mặt trời nóng
Ánh sáng chiếu mặt đất
Bốc hơi như dòng nước
Thú khát nước chạy đến
Lại-da cũng như vậy.
Thể tánh chẳng phải sắc
Như in tường sắc hiện
Ác giác vọng sinh chấp
Như nam châm hút sắt
Bị di chuyển rất mau

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tuy là không tình thức
Tựa như tình thức động
Thức Lại-da như vậy.
Bị sinh tử thu nhiếp
Qua lại nơi các nẻo
Chẳng ngã, tựa như ngã
Như vật trôi trong biển
Không nghĩ trôi theo dòng
Lại-da không phân biệt
Nương thân mà vận động
Như hai voi đánh nhau
Bị thương vẫn không lùi
Lại-da cũng như vậy.
Dứt nhiễm, không lay chuyển
Ví như hoa sen sạch
Khỏi bùn liền sạch trong
Người trời đều thọ dụng
Ai cũng đều quý kính
A-lại-da cũng vậy
Ra khỏi bùn tập khí
Chuyển y được thanh tịnh
Phật Bồ-tát tôn trọng
Ví như ngọc thù thắng
Kẻ quê mùa xem thường
Nếu làm tua mũ miện
Là vật vua đội đầu
Như vậy thức Lại-da
Là Phật tánh thanh tịnh
Phàm phu mãi tạp nhiễm
Quả Phật luôn giữ gìn
Như ngọc đẹp trong nước
Áo rêu quấn chung quanh
Lại-da nơi sinh tử
Tập khí che không hiện
Với thức Lại-da này
Có hai thủ cùng sinh
Như rắn có hai đầu
Tùy thích, chúng cùng bò
Lại-da cũng như vậy
Cùng đủ các sắc tướng
Tất cả các thế gian
Ôm giữ, cho là sắc
Kẻ ác giác mê hoặc
Cho là ngã, ngã sở
Hoặc có, hoặc không có

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tự tại tạo thế gian
Lại-da, tuy biến hiện
Thể tánh thường sâu xa
Đối với người không biết
Tất không thể hiểu rõ
Ví như nhà ảo thuật
Giả làm đủ thứ thú
Hoặc đi hay hoặc chạy
Giống thật chẳng phải thật
A-lại-da cũng vậy
Thế gian là giả tạo
Tất cả các hữu tình
Thể tánh không chân thật
Phàm phu không thể hiểu
Vọng sinh mà ôm giữ
Khởi thặng tánh vi trần
Có, không khác, phân biệt
Cùng đối với Phạm thiên
Và trượng phu... các kiến
Phân biệt đều là ý
Phân biệt ở thế gian
Cái thấy phân biệt này
Xưa nay vốn không thật
Như chất trong tranh vẽ
Như màu sắc cầu vòng
Cùng với vật trong mây
Mất nhắm thấy hoa đốm
Dáng người nữ soi gương
Như mộng thấy các màu
Như tiếng vang đế cung
Bóng cây và Càn thành
Lúc nóng thấy quáng nắng
Hình trăng sáng trong ao
Suy tính được như vậy
Với Lại-da vọng thủ!
Khi quán sát như thế
Hiểu rõ chỉ tạng thức
Liên đạt tướng thế gian
Làm chỗ nương các pháp
Là các kiến phân biệt
Đều chuyển diệt tức thì
Lại-da với ý này
Các pháp nương tập khí
Thường bị sự phân biệt
Nên tâm bị khuấy nhiễu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nếu lìa sự phân biệt
Liên thành đạo vô lậu
Mãi luôn không biến đổi
Giống như là hư không
Nếu với tất cả Lại-da
Đạt được Tam-ma-địa
Liên sinh pháp vô lậu
Định Như ý giải thoát
Cùng với bốn Vô úy
Mười Lực và khéo léo
Tự tại với thần thông
Các công đức như vậy
Khởi mười nguyện rất ráo
Ý thành thân vi diệu
Vĩnh viễn chuyên sở y
Thức giới luôn an trụ
Thể tánh đồng hư không
Không mất cũng không hết
Như Lai đều thấy rõ
Thế gian không tăng giảm
Hữu tình cũng không sinh
Niết-bàn cũng chẳng diệt
Cõi này và cõi khác
Đồng với một pháp tánh
Chư Phật hiện ở đời
Hay không hiện ở đời
Pháp tánh vốn luôn trụ
Không thường cũng không đoạn
Lại nếu người giải thoát
Mà cõi hữu tình diệt
Tức phá hoại Như Lai!
Trí tánh của hết thảy
Cảnh chư Phật ba đời
Không được sự bình đẳng
Lại nếu Bát-niết-bàn
Mà cõi hữu tình diệt
Thì ai lìa sự khổ!
Được hữu dư, vô dư
Hàng phục ma, tà kiến
Lẽ nào đều nói dối?
Cho nên phải biết rằng
Các bậc Thắng quán hạnh
Nếu chứng được giải thoát
Thân họ sẽ luôn trụ
Mãi lìa các thủ uẩn*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Diệt trừ các tập khí
Ví như lấy sắc nóng
Bỏ vào trong nước lạnh
Sức nóng tuy đã hết
Thể của sắc không hoại
Các Nhân giả! Nên biết
A-lại-da như biển
Thường vì sự hý luận
Như gió mạnh kích động
Năm pháp, ba tự tánh
Liên tục thành sóng thức
Cái có ở cảnh giới
Tướng nó như lay động
Ở trong chỗ vô nghĩa
Giống nghĩa, không thật thể
Nếu biết tất đều không
Chuyển y mãi không hết
Như trăng nơi Mặt nghiêm
Ảnh hiện khắp mười phương
Nên biết thức Lại-da
Hành ở rừng rậm uẩn
Mạt-na dẫn đường trước
Ý thức phải quyết định
Sắc với tất cả cảnh
Cùng với thân năm thức
Và căn cảnh hòa hợp
Hiểu cảnh giới đang vậy
Sở thủ của tự cảnh
Đều là A-lại-da
Tạng thức và thọ noãn
Cùng tánh, xúc hòa hợp
Mạt-na nương thức này
Thức lại trụ nơi ý
Năm chủng thức còn lại
Cùng trụ căn của mình
Tâm ý và các thức
Mà an trụ nơi uẩn
Bị nghiệp tập trôi buộc
Lưu chuyển vô cùng tận
Như vậy tất cả nghiệp
Đều do nơi tham ái
Do vì nghiệp, thọ thân
Lại dùng thân tạo nghiệp
Khi xả thân này rồi
Lại thọ lấy thân khác

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vì nương nhân trước sau
Chậm chạp đi như đĩa
Tâm và các tâm sở
Liên tục sinh các nẻo
Lại tích tập dần dần
Ở rừng rậm các uẩn
Thọ noãn cùng với thức
Nếu xả bỏ nơi thân
Thân chắc không hay biết
Giống như cây trong đá
Tạng thức chính là tâm
Chấp ngã gọi là ý
Hay giữ các cảnh giới
Cho nên nói là thức
Gom chọn nghiệp là tâm
Ý gom chọn cùng khắp
Ý thức hiểu cùng khắp
Năm thức đang phân biệt
Tâm lại giữ nơi thân
Mạt-na cho các nẻo
Ý thức hiểu cùng khắp
Năm thức duyên tự cảnh
Lấp tạng thức làm chân
Từ đó sinh thức khác
Ý, sở duyên ý thức
Lưu chuyển không gián đoạn
Năm thức lại chờ đợi
Tăng thượng duyên để sinh
Đồng sự, tự căn sự
Đó chính là tăng thượng
Thân này như cây đứng
Như trời nóng thấy bóng
Tùy hành, nhân duyên chuyển
Chẳng giả, cũng chẳng thật
Nó bị thọ dẫn dắt
Tánh không, không có ngã
Ý và các thứ chuyển
Cùng với tâm cộng sinh
Năm thức lại nương tựa
Ý thức làn nhân khởi
Như vậy tất cả lúc
Đại địa đều cùng chuyển
Lại-da bị ái dục
Huân tập, nên tăng trưởng
Đã tự tăng trưởng rồi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại tăng thêm thức khác
Mãi mãi không dứt lia
Giống như cái giếng tròn
Bởi vì có các thức
Nên sinh khởi các nẻo
Ở trong các nẻo này
Các thức lại tăng trưởng
Thức cùng pháp thế gian
Lại hỗ tương làm nhân
Giống như nước sông chảy
Trước sau không gián đoạn
Như mầm và hạt giống
Liên tục mà chuyển sinh
Đều có tướng sai biệt
Rõ ràng mà hiện ra
Hành thức cũng như vậy.
Cả ba đã hòa hợp
Rồi lại hòa hợp nữa
Tướng sai biệt mới sinh
Cứ vậy mà lưu chuyển
Luôn không bị dứt lia
Tất cả pháp trong ngoài
Đều do vậy mà khởi
Ngu không biết do tâm
Các người siêng quán sát.
Lúc đó vua Chúng Sắc
Lại hướng Kim Cang Tạng
Mà thưa lời như vậy:
Kim Cang Tạng Vô Úy
Khéo nhập vào Mật nghiêm
Hay diễn tất cả pháp
Phật và các Phật tử
Chánh định mà tư duy
Kỳ lạ không gì bằng
Hiện rõ nơi pháp tướng
Kim Cang Tạng Vô Úy
Đã thấy mới tuyên thuyết
Ngài ở cung Ma-ni
Ngồi tòa sư tử đẹp
Tối thắng tử vây quanh
Trụ trong định Mật nghiêm
Mong vì các Phật tử
Nói thắng pháp Du-già
Đây là Nguyệt Tràn Phật
Nơi giảng khai cho chúng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chúng ấy đang đến đây
Mong diển nói không mới
Như Lai Nguyệt Tràn ấy
Cũng hiện nhiều thân biến
Ở cung điện Dục giới
Và ở trong Sắc giới
Có Phật tử vây quanh
Chư Thiên đều hộ vệ
Đã nói về thắng lý
Pháp Mật nghiêm vô úy.
Các bậc Du-già ấy
Nghe nói như vậy xong
Được Thánh trí tự giác
Cảnh giới của nội chứng
Sợ hãi Ni-dạ-ma
Và cái vui chánh vị
Không trụ nơi thật tế
Trong định giúp quán sát
Mà đều nghĩ như vậy
Ai đã chứng thật tướng
Bậc đứng đầu quán hạnh
Mong được thấy người này
Chúng này đều một lòng.
Rồi lại suy nghĩ rằng:
Thế nào là định đúng
Sao gọi là định sai
Vả lại định cái gì?
Và lại dùng pháp gì?
Làm định phải chờ duyên?
Này tất cả Phật tử:
Lại định cái gì ư!
Dùng sức Tam-ma-địa
Thấy trong cõi Mật nghiêm
Tối thắng tử thanh tịnh
Vua của chúng Bồ-tát
Trên đầu đội nón báu
Đủ ba hai tướng tốt
Và vẻ đẹp dáng hình
Để dùng mà nghiêm sức
Các chúng Phật tử ấy
Thấy đều từ định khởi
Đeo ngọc báu vi diệu
Từ vô lượng cõi Phật
Mà đến với cõi này
Đều cùng đem một lòng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chiêm ngưỡng Kim Cang Tạng:

Bậc Đại lực Du-già

Chúng ấy đều suy nghĩ:

Câu cho được pháp lạc

Kim Cang Tạng thấy xong

Nhìn khắp cả bốn phương

Phát tiếng nói hòa nhã

Mỉm cười mà bảo rằng

Này hỡi các Phật tử,

Hãy một lòng lắng nghe!

Cảnh giới định Du-kỳ (Già)

Sâu xa không nghĩ bàn

Cái biết chẳng phân biệt

Định và duyên cũng vậy

Xa lìa ham muốn xấu

Càng các thứ tán động

Cầm tứ và hỷ lạc

Vắng lặng nhập Sơ thiền

Theo thứ lớp như vậy

Bốn, tám cho đến mười

Các ngoại đạo chấp ngã

Thường tu tập định này

Thanh văn, Bích-chi-phật

Cũng đều làm như vậy

Họ đều biết thế gian

Tự tướng của các Pháp

Uẩn xứ như tự rỗng

Tất cả đều vô ngã

Không nghĩ, không tác động

Chỉ ba hòa hợp sinh

Như máy móc, thầy đứng

Vốn không thể tạo ra

Ngoại đạo tu định này

Khởi thấy ở tánh không

Người này mê pháp tướng

Hủy hoại tất cả pháp

Nếu tu định Phật diệu

Khéo biết uẩn vô ngã

Liên phát thắng phước tự

Diệt trừ các ác kiến

Tất cả đều do tâm

không năng tướng, sở tướng

Không giới, cũng không uẩn

Tất cả đều không tướng

Phân tích đến vi trần

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thấy đều không chỗ trụ
Kẻ ngu phân biệt đối
Những tánh của địa, thủy
Không biết tánh của nó
Ôm giữ tướng như vậy
Sắc đẹp và sắc xấu
Tợ sắc, đều như vậy
Như cầu vòng trên không
Mây, ráng, các màu sắc
Suy nghĩ như xương vụn
Đầy khắp cả thế gian
Và quán tưởng biến xứ
Xem xét khắp các đại
Thân có sắc, không sắc
Người định luôn nghĩ kỹ
Nếu duyên vào một tâm
Nói ngay duyên thanh tịnh
Nhưng lúc bị phân biệt
Chính nó thành sở duyên
Chẳng định, chẳng người định
Cứ dối cho là định
Người định, ở trong định
Biết đời đều tạn thức
Pháp và các pháp tướng
Tất cả đều bỏ đi
Đạt được thắng định này
Khéo nói về các định
Phá các người tu định
Trí vọng, pháp sở tri
Nếu người có tuệ kém
Ôm lấy pháp và ngã
Tự cho là thức đế
Khéo léo nói các pháp
Đính mắc các pháp tướng
Hại mình và hại người
Không năng tướng, sở tướng
Vọng sinh, kiến sai biệt
Nước lạnh trừ nóng bức
Đắng chua, mặn và lạt
Vị cay trừ khí lạnh
Mặn hay trừ bệnh phong
Đờm vàng rất đáng sợ
Đồng sinh bệnh sốt rét
Hoặc là chỉ do phong
Hoặc cả ba hòa hợp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bệnh có nhiều sai biệt
Cổ tiên chế nhiều cách
Thạch mật... gồm sáu phần
Đường các và các vị
Hay trị thân hữu tình
Các thứ bệnh sốt rét
Nếu pháp có tự tánh
Cùng với các thứ tướng
Thuốc không thể trừ bệnh
Người bệnh không thể lành
Vì sao đời đều thấy
Uống thuốc bệnh tiêu trừ
Người định hiểu thế gian
Chỉ là A-lại-da
Biến khác mà liên tục
Thí như các thú giả
Không năng tướng, sở tướng
Không uẩn và uẩn giả
Đức cũng không chi phần
Vậy mà có chi phần
Thế gian không năng tác
Cũng không có sở tác
Thế gian không chứa bụi
Không phương xít để đến
Ban đầu không chút bụi
Dần dần như ngón tay
Cho đến ba ngón tay
Vật thật hòa hợp, chuyển
Mạt-na đều sai biệt
Nghĩa như vậy đều không
Chẳng thẳng tánh tạo chế
Diệt phi thời năng sinh
Cũng chẳng tánh ái lạc
Tới ba pháp sở tác
Cũng chẳng không có nhân
Tự nhiên mà được có
Do nghiệp tập khí này
Khuấy loạn nơi nội tâm
Nương tâm và nhãn căn
Đủ thứ vọng phân biệt!
Ý cùng với ý thức
A-lại-da hữu tình
Hiện khắp nơi thế gian
Như huyễn sư tạo vật
Nếu hay nhập duy thức

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tức là chứng chuyển y
Nếu nói về không tánh
Là biết tướng duy thức
Cái bình vốn không cảnh
Thể tướng do tâm tạo
Chẳng bình hiện tựa bình
Cho nên nói là không
Các cảnh sắc thế gian
Và cung điện chư Thiên
Biến khác nên thấy được
Đều là A-lại-da
Có được thân hữu tình
Từ đầu đến tay chân
Sinh liền hoặc dần dần
Đều là A-lại-da
Tập khí ô nhiễm tâm
Phàm phu không hiểu rõ
Tánh đó chẳng phải có
Cũng lại chẳng phải không
Như người dùng các vật
Đập phá cái bình vậy.
Vật thể nếu là không
Thì đập phá không thể
Ngã như núi Diêu cao
Cái thấy không ngăn ngại
Kiêu mạn mà chấp không
Lỗi ác này hơn núi
Tự xử phải tương ứng
Phi xử không nên nói
Nếu nói với phi xử
Cam lộ liền bị độc
Tất cả các hữu tình
Sinh ra các thứ kiến
Vì muốn đoạn các kiến
Cho nên nói lý không
Nghe không, chấp là thật
Không thể đoạn các kiến
Kiến này không thể trừ
Như mắt nhặm đã lành
Ví như lửa đốt cây
Cây hết lửa không còn
Thấy cây đã cháy xong
Lửa rồi cùng phải diệt
Khi các kiến đã diệt
Sinh ra lửa trí tuệ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thieu hết củi phiền não
Tất cả đều thanh tịnh
Mâu-ni do trí này
Mật nghiêm được giải thoát
Không thấy sừng của hổ
Xúc hoại nơi núi lớn
Thạch nữ không có con
Cầm mũi tên bắn vật
Chưa nghe muốn chiến đấu
Lại dùng cung sừng hổ!
Hướng gì con Thạch nữ
Mà tạo được nhà cửa.
Tất cả pháp tánh không
Thường đồng thể với pháp
Khi mới vào thai tạng
Sắc sinh liền hoại diệt
Lìa không, không có sắc
Lìa sắc, không có không
Như trăng và ánh sáng
Trước sau mãi không khác
Các pháp cũng như vậy
Không tánh cùng là một
Dần dần không sai biệt
Việc làm đều thành tựu
Thân này như tử thi
Xưa nay không tự tánh
Dây tham ái trời buộc
Bị cảnh giới dẫn đi
Nói lý vi diệu không
Để thanh tịnh các kiến
Người có trí tuệ ấy
Cần phải một lòng học
Ví như công huyễn sư
Dùng các sức chú thuật
Cây cỏ và các vật
Tùy ý tạo đủ thứ
Nương vào căn và ái
Sắc sáng và tác ý
Phát sinh ra thức sáng
Ánh lửa ảo, không thật
Thức này chẳng nơi đến
Cũng chẳng về phương nào
Tánh các thức là vậy
Đắm bất biến hữu vô
Như hoa đốm, sừng hổ

Và con của Thạch nữ
Xưa nay không có thể
Giả tạo ra tên gọi
Sư tử, cọp và gấu
Ngựa lừa và lạc đà
Rùa trạch và đồi mồi
Tất cả đều không sừng
Vì sao không phân biệt
Chỉ nói thỏ không sừng!
Người đàm luận tối thắng
Vì sao không thành lập
Nhờ trí tuệ hiện rõ
Họ khỏi phân biệt sai
Bọn ngoại đạo mê hoặc
Như người cầm điếu
Họ không trí siêu độ
Cũng không pháp nội chứng
Chỉ theo người ngữ chuyển
Dùng phân biệt làm gì?
Nếu vọng khởi phân biệt
Không sinh nơi Mật nghiêm
Người định được đẳng chí
Nên sinh về nước này
Ví như cung điện trời
Trời, trăng và các sao
Xoay quang núi Diệu cao
Đều do sức gió chuyển
Bảy thức cũng như vậy
Nương vào A-lại-da
Bị tập khí nắm giữ
Nơi nơi luôn lưu chuyển
Ví như nương đại địa
Các cây cỏ được sinh
Kể cả các hữu tình
Cho đến các châu báu
A-lại-da là vậy
Là chỗ nương các thức
Ví như chim Khổng tước
Lông có nhiều màu sắc
Trống mái cùng ái lạc
Hót múa cùng vui chơi
A-lại-da là vậy
Chủng tử và các pháp
Qua lại nương nhau trụ
Người định hay quán thấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ví như trăm sông chảy
Ngày đêm về biển cả
Các dòng nước chảy mãi
Biển cũng không phân biệt
A-lại-da là vậy
Sâu xa không bến bờ.
Tập khí của các thức
Ngày đêm thường trở về
Như đất có báu vật
Vô số sắc tướng đẹp
Các hữu tình thọ dụng
Tùy phước mà chiêu cảm
A-lại-da là vậy
Cùng với các phân biệt
Tăng trưởng sự sinh tử
Chuyển y thành Chánh giác
Khéo tu hạnh thanh tịnh
Vượt qua khỏi mười Địa
Nhập vào trong Phật địa
Mười Lực đều tròn đầy
Chánh trụ nơi thật tế
Mãi mãi không hoại diệt
Biến hóa hiện các thứ
Như đất không phân biệt
Mùa Xuân các hoa tươi
Người, chim đều vui thích
Nắm giữ thức cũng vậy
Người định, nhiều mê chấp
Như vậy các Phật tử
Không tuê, lừa chân thật
Với nghĩa không khéo biết.
Lời dối, sinh quyết định
Lời phi pháp, ly gián
Mê hoặc dối hữu tình
Trụ các pháp dị biệt
Rồi cá biệt, nói năng.
Ví như nhà ảo thuật.
Khéo dùng các chú thuật
Hiện đủ các thứ hoa
Bông trái thật không có
Phật, Bồ-tát là vậy
Trí phương tiện khéo léo
Trụ riêng biệt thế gian
Riêng biệt mà biến hiện
Thuyết các thứ giáo môn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khuyên dạy vô cùng tận
Quyết định pháp chân thật
Trong Mật nghiêm hiện rõ
Sáu cõi và mười tám
Mười hai xứ trượng phu
Bị dây ý trói buộc
Nên hữu tình lưu chuyển
Tám thức, các giới xứ
Cùng khởi mà hòa hợp
Do nơi ý trói chuyển,
Thân trước rồi thân sau
Trượng phu này lưu chuyển
Theo nhân đời, hiện ra
Với tất cả thân này
Sinh mãi không dứt sạch
Sáu cõi và trượng phu
Cùng với mười hai xứ
Ý hành, mười tám giới
Nói đó là tự tại
Bấy giờ, Kim Cang Tạng
Bồ-tát Ma-ha-tát
Nói về các giới xứ
Và nghĩa trượng phu xong.
Cung thanh tịnh Tha hóa
Bảo Tạng điện Ma-ni
Các Phật tử không sợ
Thấy đều cúi đầu lạy
Phật Bồ-tát phương khác
Đến ở trong hội này
Thấy đều cùng nhau nói
Lời khen ngợi: Lành thay!
Lại có các Bồ-tát
Chư Thiên và Thiên nữ
Đều từ tòa đứng dậy
Chắp tay lòng cung kính
Và cùng nhau chiêm ngưỡng
Mới nói lời như vậy:
Bậc đứng đầu trong định
Khéo vì các Bồ-tát
Nói tốt nghĩa trượng phu
Là lý luận ngoại đạo
Tối thắng tử tuyên thị
Trượng phu sạch sáu giới
Chỉ là các giới hợp
Theo nhân mà lưu chuyển*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ví như các chim bay
Hiện dấu chân trong không.
Lại như lửa khỏi cây
Mà lửa được bốc cháy
Thấy dấu chim không trung
Lìa cây mà có lửa?
Ta và các thế gian
Chưa từng thấy việc này
Chim bay nhờ cánh đập
Không trung không dấu chân
Nhân giả nói trượng phu
Cũng giống dấu chân chim
Vì sao với các hữu
Có được nghĩa luân hồi
Mà nói giới, trượng phu
Thường lưu chuyển sinh tử
Thọ các quả khổ vui?
Nghiệp đã làm không mất
Như nông dân cày ruộng
Bỏ công không hề mất
Quả này đã thành thực
Có thể sinh quả sau
Thân ấy ở trong thân
Mà tu các hạnh thiện
Chỗ đời trước đời sau
Luôn thọ vui trời, người
Luôn tu hành phước đức
Chuẩn bị để thành Phật
Giải thoát và các Độ
Thành được vô thượng giác
Quả sinh trời Tự tại
Quán hành thấy chân ngã
Nếu bỏ đường trượng phu
Tất cả đều chẳng có
Với nghiệp, nghiệp quả báo
Đã làm không hư mất
Dưới đến ngục A-tỳ
Trên đến các cõi trời
Là con đường trượng phu
Lưu chuyển nơi sinh tử
Trong ngoài các thế gian
Giống hiện mầm sinh quả
Pháp này cũng như vậy
Kia từ nơi đây sinh
Nếu lìa đường trượng phu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mà có sự luân hồi
Như nói con Thạch nữ
Oai nghi có tới lui
Sừng thỏ có vuốt nhọn
Từ cát ép ra dầu.
Trong hội các Bồ-tát
Chư Thiên và Thiên nữ
Nói lời như vậy xong
Cúng dường Bạc Ứng Cúng
Là ngài Kim Cang Tạng
Và các chúng Bồ-tát
Việc cúng dường đã xong
Đồng thưa lời như vậy
Bạc đầy đủ pháp nhãn
Nhân, dụ đều rõ ràng
Bẻ gãy các dị luận
Lỗi các tông, ngoại đạo
Đã hàng phục họ xong
Liên hiện ra tông mình
Thật là đại dũng mãnh
Xin ngài sớm khai diễn
Chúng con đều thích nghe
Bạc Đại Tuệ tuyên thuyết
Bấy giờ, Kim Cang Tạng
Bồ-tát Ma-ha-tát
Thấy chư Thiên thưa hỏi
Liên bảo lời như vậy:
Này hỏi các Thiên nhân
Nên một lòng lắng nghe
Pháp này sâu, khó nghĩ
Phân biệt, không thể hiểu
Lý Du-già thanh tịnh
Nhân, dụ đã mở bày
Ta hiện nơi Mật nghiêm
Nay nói cho các người
Mật nghiêm rất vi diệu
Chỗ thiên định thù thắng
Bấy giờ, Kim Cang Tạng
Khi nói lời ấy xong
Lại bảo với Đại thọ
Vua Khẩn-na-la rằng:
Đại thọ Khẩn-na vương
Người hãy nên quán sát
Vì sao các pháp tánh
Tánh không, không có được

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thấy tương ứng như vậy
Với định không mê hoặc
Như ăn hạt lúa chín
Liên biết những hạt khác
Các pháp cũng như vậy
Biết một, biết tất cả
Ví như khi khuấy sữa
Lấy ngón tay để nếm
Như vậy các pháp tánh
Lấy một, quán tất cả
Pháp tánh chẳng phải có
Lại cũng chẳng phải không
Tạng thức đã biến hiện
Tạng lấy không làm tướng.
Đại thọ Khẩn-na vương
Tức thời liền hỏi rằng:
Vì sao trong tâm lượng
Mà có giới trượng phu?
Vì sao sinh các cõi
Kiên thấp cập noãn động?
Bấy giờ, Kim Cang Tạng
Bồ-tát Ma-ha-tát
Khi nghe lời ấy rồi
Mới bảo như thế này:
Lành thay! Đại thọ vương
Hỏi những lời sâu sắc
Khiến cho người tu định
Được đến chỗ chân thật
Nay ta sẽ nói cho
Cầm sư nên lắng nghe
Xưa người hóa ta người
Cùng đủ các quyến thuộc
Trống nhạc từ hư không
Đi vào cung điện báo
Các bạn trời như vậy
Đều cùng đến Phật hội
Hòa tấu đàn báu đẹp
Âm thanh rất hòa nhã
Thanh văn ở trong hội
Cùng nói với nhau rằng:
Ta thích thấy Thọ vương
Chúng Khẩn-na vui chơi
Nơi cung điện đang ở
Trang nghiêm toàn ngọc báu
Ngươi tấu đàn lưu ly

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Làm mọi người đều thích
Ca-diếp, chúng Thanh văn
Bất giác đứng dậy múa
Do âm nhạc hòa diệu
Không thể giữ được tâm.
Thì Bồ-tát Thiên Quan
Bảo với ngài Ca-diếp:
Các ông đã lìa dục
Vì sao lại nhảy múa?
Bấy giờ, Đại Ca-diếp
Bạch Thiên Quan Đại sĩ
Phật tử có lực lớn
Ví như gió Tỳ-lam
Trí Thanh văn không định
Như hắc sơn lay động
Tùy lìa mê phân biệt
Vẫn nhiên bùn tập khí
Phần chứng nơi thật tế
Chưa đoạn trừ các tập
Nếu bỏ các thô trọng
Sẽ được chứng Bồ-đề
Ngài, với cảnh vi tế
Khéo đủ các luận, tuệ
Đến Thích tổ thế gian
Với pháp này, thông đạt
Và Khẩn-na-la luận
Lý Như Lai thanh tịnh
Giới về tướng các Địa
Hiểu rõ mà quyết định
Đoan nghiêm trong bảo điện
Cùng quyến thuộc vây quanh
Chói sáng đẹp tịnh nghiêm
Giống như trăng ngày rằm
Quán hạnh được tự tại
Giữa chúng hay hỏi đáp
Hỏi tôi giới trượng phu
Vì sao Từ tâm khởi
Ông và các Phật tử
Đều nên lắng lòng nghe
Như trong các giới ấy
Tâm là gọi là trượng phu
Các giới nhân đây sinh
Đó là nghĩa tôi nói
Tươi mát sinh ra nước
Nóng nhiều sinh ra lửa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Lay động các tác nghiệp
Nhân đó sinh ra gió
Từ ngần mé của sắc
Có hư không và đất
Thức và các cảnh giới
Tập khí hay sinh thân
Nhãn cùng với các sắc
Tướng trạng đều không đồng
Nó không cửa, tạo cửa
Các hữu, mãi liên tục
Thì bảo tạng Ma-ni
Cung điện của tự tại
Đại Bồ-tát Trì Tấn
Cùng các Tối thắng tử
Đều từ tòa đứng dậy
Cúi đầu mà đánh lễ
Họ đều cầm hương thơm
Cúng dường Kim Cang Tạng
Phủ lên thành lưối báu
Đồng thanh khen ngợi Phật:
Thánh giả, khéo an trụ
Bồ-tát, địa pháp vân
Ngộ nhập cảnh Như Lai
Ứng hiện thật khó lường
Hãy vì các Đại sĩ
Mở bày thấy biết Phật.
Lúc vua Khẩn-na-la
Cùng với các thể nữ
Cúng dường rồi tán thán
Vô úy Kim Cang Tạng
Cung điện báu Ma-ni
Đạo tràng rất nghiêm tịnh
Vì chúng con giảng nói
Pháp Như Lai vi diệu.*

Bấy giờ, Thánh giả Đại Bồ-tát Quán Tự Tại, Đại Bồ-tát Từ Thị, Đại Bồ-tát Đắc Đại Thế, Đại Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi Pháp vương tử, Đại Bồ-tát Thần Thông Vương, Đại Bồ-tát Bảo Kế, Đại Bồ-tát Thiên Quan, Đại Bồ-tát Tổng Trì Vương, Đại Bồ-tát Nhất Thiết Trí Nghĩa Thành Tự... những Đại Bồ-tát như vậy và vô lượng những vị tu thắng định khác đều là Phật tử, oai đức tự tại, quyết định không sợ, khéo léo mở bày tâm quán hạnh; tất cả đều từ tòa đứng dậy, cùng giúp nhau quán sát, hỏi Đại Bồ-tát Kim Cang Tạng bằng bài kệ:

*Ngài Kim Cang Tự Tại
Hay chỉ bày pháp nhãn
Được chư Phật gia hộ
Bồ-tát đều ngưỡng kính*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khéo đạt nơi địa tướng
Khéo léo mà tạo dựng
Chúng Phật tử sức lớn
Đều đồng tâm khuyên mời
Nguyện Định vương xót thương
Hiện rõ nơi Mật nghiêm
Phật và các đệ tử
Việc sâu xa kỳ lạ
Pháp này rất thanh tịnh
Xa lìa nơi lời nói
Phật, Bồ-tát biến hóa
Xưa chưa từng mở bày
Đã hành trí tự giác
Thấy cõi chân vô lậu
Hiện pháp lạc vi diệu
Thanh tịnh không gì bằng
Đầy đủ Tam-ma-địa
Vô lượng Đà-la-ni
Các giải thoát tự tại
Bảy loại ý thành thân
Sắc thanh tịnh thù thắng
Chiếu sáng cả pháp giới
Thiện Thệ! Không nghĩ bàn
Cõi trang nghiêm cũng vậy
Phật và các Bồ-tát
Thân lượng như cực vi
Đến như đầu sợi lông
Bằng phần trăm của nó
Cõi Mật nghiêm đẹp lạ
Nghiêm thắng trong các cõi
Như vậy bậc Quán hạnh
Đều sinh ở trong đó
Đó là do nhân gì
Xin Phật tử tuyên thuyết?
Bấy giờ, Kim Cang Tạng
Bồ-tát Ma-ha-tát
Thân như sư tử chúa
Đủ hai ba tướng tốt
Các vẻ đẹp trang nghiêm
Sắp muốn rộng mở bày
Quán sát đại hội ấy
Giống như vua Sư tử
Biết chúng thích lắng nghe
Mật chỉ, cổ tiên Phật
Nay ta nói Pháp nhĩn*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lìa xa năng, sở giác
Kim Cang Tạng liền nói
Âm thanh Phạm thanh tịnh
Tiếng Ca-lăng-tân-già
Tiếng tướng lưỡi rộng dài
Hay khéo không thô bạo
Tiếng thế gian xưng tụng
Tiếng tóm lược vui lòng
Tiếng giống như chuông ngân
Tiếng cao vút trong sáng
Tiếng như Càn-đà-la
Tiếng hùng dũng, thật thẳng
Kế Thi-ca ai thỉnh
Tiếng tương ứng ca vịnh
Tiếng mau và tiếng chậm
Tiếng hòa sướng sâu xa...
Đầy đủ các loại tiếng
Cùng tương ứng các đức
Nghe xong liền lìa chấp
Tâm không có mệt mỏi
Tất cả đều hân hoan
Thấy đều thông đạt hết
Tất cả tướng âm thanh
Tự nhiên mà ứng khắp
Không làm, không tổn công
Kim Cang Tạng Bồ-tát
Miệng chưa từng nói gì
Tất cả âm thanh đó
Chỉ do sức bản nguyện
Từ mày trán và đỉnh
Chót mũi, vai và gối
Giống như sự biến hóa
Tự nhiên xuất tiếng hay
Vì khắp các đại chúng
Mở bày về pháp nhãn
Kim Cang Tạng dũng mãnh
Ở nơi cung Tự tại
Tối thắng tử vây quanh
Thanh tịnh mà nghiêm khiết
Như ngỗng chúa trong ao
Cả bầy ngỗng hầu hạ
Kim Cang Tạng đại định
Ngồi ở tòa Sư tử
Ánh sáng chiếu đến khắp
Tất cả người tu hành

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Giống như trăng trên trời
Chiếu sáng các ngôi sao
Như trăng và ánh sáng
Vốn không có sai biệt
Oai đức Kim Cang Tạng
Cùng Phật giống như vậy.
Bấy giờ, Như Thật Kiến
Bậc Bồ-tát đại lực
Tối thắng trong tu hành
Ở nơi đạo Du-già
Liên từ tòa đứng dậy
Quán sát, bảo đại chúng
Lạ thay! Pháp Đại thừa
Cảnh Như Lai vi diệu
Tất cả Phật trong nước
Phật tử nên đánh lễ
Pháp Vô tư ly cấu
Chư Phật đã quán sát
Rất cao đẹp, hiếm có
Lý Đại thừa thanh tịnh
Cảnh giới chẳng xấu ác
Đạo tốt của chuyển y.
Tám thứ thức sai khác
Ba tự tánh không đồng
Năm pháp, hai vô ngã
Thấy đều được mở bày
Năm loại tập sở duyên
Sinh các vọng phân biệt
Thấy pháp cao đẹp này
Trong sáng như vàng ròng
Người đạt được chân tánh
An trụ dòng giống Phật
Tánh Như Lai cao đẹp
Lìa Thanh văn ngoại đạo
Mật nghiêm cõi đẹp nhất
Người chứng mới đến được
Tôn giả Kim Cang Tạng
Đã chứng Đẳng trì gì?
Nói về pháp nhãn tịnh
Là cảnh Đẳng trì gì?
Vô lượng các Bồ-tát
Lại lạy Kim Cang Tạng
Bậc Đại trí Kim Cang
Mong mở bày cho con
Trụ Tam-ma-địa gì?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Có thể nói pháp này
Với các Phật tử đây
Tất cả đều thích nghe
Bấy giờ, Kim Cang Tạng
Ở cung điện Tự tại
Quán sát trong đại hội
Trong tâm ngài nghĩ rằng:
Pháp này khó nghĩ bàn
Cảnh mười Lực thật đẹp
Nhờ tuệ mà thọ trì
Ai có thể lãnh thọ
Và thấy để thọ trì
Đều là con chư Phật
Tức thời liền bảo rằng:
Các ông nên lắng nghe!
Nay ta sẽ nói cho
Đạo đẹp của chuyển y
Ta vì các Phật tử
Chúng Tha hóa tự tại
Nhờ được Tam-ma-địa
Là oai đức Đại thừa
Trụ ở trong định này
Diễn pháp nhãn thanh tịnh.
Cũng thấy ức trần cõi
Bao nhiêu Đức Thiện Thệ
Nhiều Đức Na-dữu-đa
Ở trước mà khen ngợi
Lành thay! Lời Ngài dạy
Đó là đạo Du-già
Chúng con đều thực hành
Tam-ma-địa như vậy
Nhờ đó được tự tại
Thanh tịnh thành Chánh giác
Tất cả Phật, mười phương
Đều từ định này sinh
Nên biết rất thù thắng
Chẳng tư lương mà hiểu
Nếu có các Bồ-tát
Được ở trong định này
Liên trụ không nghĩ bàn
Cánh giới của chư Phật
Chứng được cảnh tự trí
Thấy Phật Tam-ma-địa
Biến hóa trăm ngàn ức
Cho đến như vi trần

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cảnh Thánh trí, tự giác
Chư Phật đã an lập
Pháp này không các tướng
Xa lìa nơi sắc thính
Danh từ tướng sinh ra
Tướng từ nhân duyên khởi
Cả hai, sinh phân biệt
Tánh các pháp như như
Nơi đó, quan sát khéo
Gọi là bậc Chánh trí
Nói là tánh Biến kế
Tướng nương người khác khởi
Xa lìa nơi danh tướng
Gọi là Đệ nhất nghĩa
Tạng thức trụ ở thân
Tùy nơi mà lưu chuyển
Tập khí như quả núi
Bị ý nhiễm trói buộc
Mạt-na có hai cửa
Ý, thức đồng thời khởi
Năm cảnh hiện tiền chuyển
Các thức thân hòa hợp
Giống như có ngã nhân
Đang trụ ở trong thân
Tạng thức như dòng nước
Bị, gió cảnh giới thổi
Các sóng thức nổi lên
Liên tục mãi không dứt
Phật và các Phật tử
Hay biết pháp vô ngã
Đã được thành Như Lai
Lại tuyên thuyết người khác
Phân tích nơi các uẩn
Thấy người không ngã tánh
Không biết pháp vô ngã
Nên nói là Thanh văn
Chỗ Bồ-tát tu hành
Khéo đạt hai vô ngã.
Quán xong, liền xả bỏ
Không trụ nơi thật tế
Nếu trụ nơi thật tế
Liền bỏ tâm đại Bi
Công nghiệp đều không thành
Làm sao thành Chánh giác
Trí hiếm có khó nghĩ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lợi khắp các hữu tình
Như sen ra khỏi bùn
Sắc tướng đều trong sạch
Chư Thiên và Thánh nhân
Thấy vậy sinh yêu kính.
Phật Bồ-tát là vậy
Ra khỏi bùn sinh tử
Thành Phật, thể trong sáng
Được chư Thiên kính ngưỡng
Lúc mới thành Bồ-tát
Hoặc làm chuyển luân vương
Hoặc vua Càn-thát-bà
Hoặc vua A-tu-la...
Tổ ngộ pháp Đại thừa
Được thân hình như vậy
Dần dần mà tu hành
Nhất định được thành Phật
Cho nên, các Phật tử
Phải một lòng tu học
Bao nhiêu pháp tạp nhiễm
Cùng với pháp thanh tịnh
Mãi ở trong sinh tử
Đều do Lại-da chuyển
Nhân này mạnh vô cùng
Bậc chứng thật tuyên thị
Chẳng phải cùng năng tác
Tương tự như tự tại
Thế Tôn nói thức này
Để trừ các tập khí
Tổ đạt sự thanh tịnh
Lại-da không thể được.
Nếu Lại-da mà được
Thanh tịnh ấy chẳng thường
Như Lai tạng thanh tịnh
Cũng gọi trí vô cấu
Thường trụ không đầu cuối
Lìa câu từ, lời nói
Phật nói tạng Như Lai
Chỉ vì A-lại-da
Tuệ ác không thể biết
Tạng tức thức Lại-da
Tạng thanh tịnh, Như Lai
A-lại-da thế gian.
Như vàng cùng với nhũn
Cuối cùng không sai biệt

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ví như thợ làm vàng
Dùng vàng tốt sạch đẹp
Làm các đồ trang sức
Để trang điểm nơi tay
Hình tướng có sai khác
Đều nói là chiếc nhẫn
Thánh nhân hiện pháp lạc
Chứng cảnh tự giác trí
Công đức càng thêm lớn
Tự chứng không thể nói
Người hiện pháp các định
Hiểu rõ cảnh duy tâm
Đạt được Địa thứ bảy
Thảy đều được chuyển diệt
Sở duyên của tâm thức
Tất cả cảnh giới ngoài
Thấy các thứ sai biệt
Không cảnh chỉ có tâm
Bình, áo đều là giả
Tất cả đều chẳng có
Tâm biến in tuồng hiện
Có năng thủ, sở thủ
Ví như trăng với sao
Nương Tu-di vận hành.
Các thức cũng như vậy
Luôn lương Lại-da chuyển
Lại-da tức Mật nghiêm
Vốn thể tốt thanh tịnh
Không tâm cũng không giác
Sáng trong như vàng ròng.
Không thể phân biệt đặng
Tánh là sự phân biệt
Thật thể là viên thành
Bậc Du-già sẽ thấy
Ý thức duyên nơi cảnh
Trói buộc kẻ ngu si
Thánh kiến đều thanh tịnh
Giống như là quáng nắng...*

Khi Đức Thế Tôn nói kinh này, Kim Cang Tạng và vô lượng Đại Bồ-tát... và vô số chúng nhiều như vi trần, từ các phương khác đến hội này, nghe Đức Phật thuyết xong, tất cả đều rất vui mừng tin tưởng, thọ nhận mà phụng hành.

